

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **O.L.**

státní příslušnost Ukrajina

toho času Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 5

735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupeného advokátem Mgr. Ladislavem Bártou

sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2019, č. j. OAM-436/LE-VL17-VL13-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 7. 11. 2019 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2019, č. j. OAM-436/LE-VL17-VL13-2019, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žádost žalobce o mezinárodní ochranu zamítá podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobce má za to, že žalovaný založil své závěry na obecných zprávách o zemi původu žalobce, když žalobce neměl prokázat. Že v jeho případě nelze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce připomněl, že specifickým zjištěním skutkového stavu pro naplnění ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu je vyhodnocení toho, zda nehrozí, že s žadatelem nebude zacházeno hůře než s ostatními osobami, které by byly případně vráceny do dané bezpečné země. K tomu odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2014, č. j. 5 Azs 23/2013-19. Podle žalobce bylo zapotřebí v jeho případě pečlivě a uvážlivě přistoupit k jeho tvrzením týkajícím se nedůvěry k ukrajinským bezpečnostním složkám zdůvodněným specifičností jeho historie, tedy tím, že se jedná o osobu, o kterou má zájem ukrajinská vojenská správa. Zvláště v případě Ukrajiny není možné institut bezpečné země aplikovat zcela mechanicky a bez bližších pochyb, a to i z toho důvodu, že Ukrajina byla přidána na seznam bezpečných zemí teprve vyhláškou č. 68/2019 Sb. ze dne 23. 3. 2019, která nabyla účinnosti nedlouho předtím, než žalobce požádal o mezinárodní ochranu.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že žalovaný v průběhu správního řízení na základě informací o politické situaci na Ukrajině a stavu dodržování lidských práv a také na základě výpovědi žalobce shledal, že Ukrajinu lze považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu. Žalobce jednoznačně vypověděl, že již vykonal základní vojenskou službu a není zjevné, z jakého důvodu by měl být znovu předvolán, když v bojové oblasti operují pouze profesionální vojáci. Žalobce také potvrdil, že na Ukrajině neměl žádné problémy se státními orgány, policií, soudy či armádou. Žalovaný připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbN 1749/2009).

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce byl rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství Jihomoravského kraje ze dne 19. 9. 2019 zajištěn dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) za účelem

správního vyhoštění. Téhož dne bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců se stanovením doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU v délce 2 let. Dne 25. 9. 2019 podal žalobce v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšší Lhoty žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl informace o své osobě, a to že poslední bydliště na Ukrajině měl ve městě Ternopil na Ukrajině. Z Ukrajiny odjel poprvé v roce 2014 do Polska a do ČR, následně v roce 2015 a na podzim 2016 a následně v roce 2018 na podzim, kdy již zde zůstal. O mezinárodní ochranu žádal proto, že má strach z povolání do armády, má 15 letého syna. V ČR by chtěl vydělat nějaké peníze. V pohovoru ke své žádosti žalobce nad rámec uvedené doplnil, že absolvoval základní vojenskou službu, dostával předvolání, aby se dostavil na vojenskou správu, někdy v roce 2015, tam se dostavil, šel před zdravotní komisi. Další předvolání dostal v roce 2017 a 2018, když pobýval v ČR, osobně je nepřevzal.

5. Ve správním spise je založena Informace OAMP: Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu z července roku 2019.
6. Dne 14. 10. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce neměl co uvést, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhoval, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.
7. Následně dne 17. 10. 2019 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha o legalizaci pobytu, když po návratu na Ukrajinu se žalobce obává z povolání do armády a dále toho, že by mohl být souzen vojenským soudem za to, že nepřevzal předvolání k nástupu do armády. Žalovaný uzavřel, že Ukrajina je hodnocena jako bezpečná země původu (kromě Krymu a části Doněcké a Luganské oblasti), kdy se jedná o republiku s poloprezidentským politickým systémem. Poslední prezidentské volby se uskutečnily v březnu a dubnu roku 2019 a byly shledány mezinárodními pozorovateli jako svobodné a spravedlivé. Civilní úřady udržují účinnou kontrolu nad bezpečnostními složkami v zemi s výjimkou území, které vláda nemá pod svou kontrolou. Přestože Ukrajina dosáhla v posledních letech pokroku v oblasti boje proti mučení a nelidskému zacházení, nedosahuje situace evropských standardů. Nedochází však obecně a soustavně k pronásledování ani k mučení či nelidskému zacházení či k trestům a hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě ozbrojeného konfliktu. Žalobce neměl nikdy ve vlasti žádné konkrétní problémy se státními orgány své země, nebyl politicky aktivní.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.

10. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
  2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
  3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
  4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
11. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
12. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.
13. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Pro rozhodnutí v dané věci je především podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu z července roku 2019, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhl doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu, a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek. Pokud se jedná obavy z povolání do armády, ve vztahu k této skutečnosti soud připomíná, že i Nejvyšší správní soud se bezpečnostní situací na Ukrajině zabýval opakovaně, přičemž dospěl k závěru, že v případě ozbrojeného konfliktu v části Ukrajiny se nejedná o tzv. totální konflikt, jenž by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy (viz usnesení č. j. 7 Azs 265/2014-17). Nadto, snaha vyhnout se nástupu do armády není sama o sobě důvodem pro udělení azylu, zejména, týká-li se povinnost všech obyvatel.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námítka důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné

náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 27. května 2020

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce